

børn havde svært ved at klare vejen til og fra en dagskole, at de var til stort besvær hjemme, og at det var nødvendigt, at skolen havde dem under påvirkning også uden for skoletiden. Disse synspunkter har aldrig været delt af forældrene, af hvilke et meget stort antal valgte at beholde barnet hjemme, hvorved det blev unddraget den hjælp, som forsorgens skoler kunne give. Dette har ofte bevirket, at et barn, der måske ved skolens hjælp ville være blevet i stand til som voksen at klare sig ude i det almindelige liv, senere ved forældrenes død måtte optages og forblive resten af livet på en institution, hvor den åndssvage tilmed på grund af sin forholdsvis høje alder kun vanskeligt kunne tilpasse sig forholdene.

Da åndssvageforsorgen i 1944 på grund af de særlige forhold under besættelsen oprettede en skole for hjemmeboende elever, viste det sig imidlertid, at børnene udmærket kunne klare selv lange skoleveje, og at der lå betydelige pædagogiske fordele i den stimulering af børnenes udvikling, som er en følge af, at de får lov til at vokse op i et almindeligt miljø og med hjemmenes daglige støtte. Forældrenes modvilje mod denne skoleform var også i almindelighed meget mindre end mod skolehjemmene, og der voksede en stemning frem blandt forældrene, der kraftigt støttet af folkeskolens særundervisningskonsulenter inspirerede åndssvageforsorgen til i løbet af det seneste årti at oprette en række *dagskoler*.

Disse skoler, hvoraf der nu er omkring 35 spredt over hele landet, er praktisk taget alle oprettet efter et initiativ fra lokal side, og de er midlertidigt blevet anbragt i bygninger, hvoraf nogle byder på tålelige forhold, mens størstedelen, der består af ombyggede villaer, er overbelagt i en sådan grad, at de ikke af sundhedsmyndighederne ville kunne godkendes til anvendelse som almindelige skoler. Ingen af skolerne er i stand til at tilbyde undervisning i det antal år, åndssvagebogen forudsætter, og man er nødt til i stort omfang at påvirke forældrene til at udskrive 15-16 årige, der burde blive i skolen et eller to år endnu.

Der er nogle få steder i landet blevet opført nye dagskoler under åndssvageforsorgen. Dette gælder således Ålborg og Horsens, hvortil kommer, at der for tiden er en skole under opførelse i Rønne, og at der er projekteret skoler i Køge og Næstved.

Da det efter en i årene 1959-60 foretaget omfattende undersøgelse var lykkedes åndssvageforsorgen at få et samlet overblik over behovet for elevpladser på eksternatskolerne, måtte man erkende at antallet af nye skoler, som det ville blive nødvendigt at opføre landet over for at tilfredsstille dette behov, var så stort, at man måtte overveje mulighederne for at finde frem til en *hurtig og rationel byggemetode*. I modsat fald ville man blive nødsaget til at se i øjnene at forsorgen ikke inden for en overskuelig fremtid ville blive i stand til at indfri sin forpligtelse til at give alle åndssvage børn og unge lejlighed til at få den for udviklingen af deres evner og dermed for